

NIEUWSBRIEF 2010/06

Armoedebestrijding moet prioriteit van Europa 2020 blijven: nood aan een concrete en ambitieuze doelstelling

De conclusies van de Lentetop komen hard aan bij de 80 miljoen Europeanen die in armoede leven, en alle Europeanen met hen die geloven in een sociaal Europa.

De communicatie van de Europese Commissie over Europa 2020, een Europese strategie met slimme, duurzame en inclusieve groei, stelde de concrete doelstelling voor van een reductie van armoede in Europa met 25 %. Hoewel deze doelstelling nog steeds niet ambitieus genoeg is, was dit toch een zeer concrete doelstelling, een stap in de richting van een sociaal Europa. Voor de eerste keer in de geschiedenis van de Europese Unie zou armoedebestrijding zo duidelijk op de agenda van de Unie gezet worden. Dit in tegenstelling tot de vorige strategie, de Lissabonstrategie, waarin wel ambitieuze woorden gebruikt werden, maar weinig concrete doelstellingen en indicatoren. Die strategie is er niet in geslaagd de kloof tussen arm en rijk te dichten, integendeel.

Vandaar onze grote ongerustheid en ontgoocheling bij het vernemen van de conclusies van de Lentetop. In deze conclusies is immers deze concrete doelstelling (25 % reductie) verdwenen: men spreekt in vage termen van 'het promoten van sociale inclusie via de reductie van armoede' en 'verder studiewerk om de geschikte indicatoren te vinden'. Armoedebestrijding wordt als doelstelling wel weerhouden, maar dit wordt nergens geconcretiseerd, er worden geen indicatoren vooropgesteld, en men lijkt er van uit te gaan dat de creatie van jobs en economische groei automatisch zal leiden tot het beoogde effect. Eind januari gaven mensen in armoede dit reeds weer in hun evaluatie van de Lissabonstrategie en vooral in hun visie over hoe de nieuwe strategie er moet uitzien. De bedroevende resultaten van de Lissabonstrategie op vlak van armoedebestrijding tonen bovendien duidelijk aan dat de creatie van jobs en economische groei niet automatisch armoede bestrijdt.

2010 is het Europees jaar tegen armoede en sociale uitsluiting. We vragen dan ook dat dit geen jaar wordt van veel overleg en evenementen, maar dat dit een jaar wordt waarin ook effectief daadkrachtige keuzes gemaakt worden in de strijd tegen armoede en sociale uitsluiting. Een concrete ambitieuze doelstelling tot armoedebestrijding in de nieuwe strategie voor Europa 2020 is daarbij absoluut noodzakelijk! 80 miljoen burgers die nu in armoede leven hopen dat dit in juni, op een volgende Europese top, alsnog gebeurt!

Recent vormingsaanbod Vlaams Netwerk

Samenwerking met de VDAB

Ook dit jaar organiseren we, in samenwerking met Spoor 21, een 2-daagse vorming over armoede voor de VDAB. 't Lampeke, Wieder, De 4de wereldgroep Aalst en Recht-Op zetten hun schouders mee onder dit vormingsaanbod. Zo kunnen we 7 vormingen plannen en bereiken we een 100-tal medewerkers.

!!! Vers van de pers!!! Het Vlaams Netwerk organiseert een algemene vorming over armoede.

We richten ons naar iedereen die in zijn werkcontext, rechtstreeks of onrechtstreeks met armoede(problematiek) te maken heeft.

- Wat is armoede?
- Hoe werkt een vereniging? Wat betekent in dialoog gaan?
- Hoe kan ik hiermee, in mijn dagdagelijks werk aan de slag?
- ...

Armoede is een containerbegrip met veel inhouden en gezichten. Samen met mensen uit verenigingen willen we

tijdens deze 3-daagse vorming hier dieper op ingaan.

Meer informatie en inschrijvingen, contacteer Stef Jorissen. stef.jorissen@vlaams-netwerk-armoede.be
tel. 0473/42.22.24

Gelieve deze informatie verder te verspreiden binnen jullie netwerken.

Opinie maximumfacturen onderwijs

Aan de maximumfacturen in het basisonderwijs mag niet geraakt worden. De maximumfacturen zijn een voorbeeld van een goed beleid om armoede te bestrijden, zo vindt het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen. Minister van onderwijs Pascal Smet ligt de laatste tijd onder vuur omdat de maximumfacturen in het basisonderwijs zagezegd niet haalbaar zijn. Scholen menen dat het een versc hraling van het aanbod veroorzaakt en ze klagen over het feit dat ze zagezegd in het aanbod moeten snoeien.

Het Vlaams Netwerk steunt de minister om de maximumfacturen behouden. De bedoelingen van de maximumfacturen moeten sterk onderstreept worden en mogen niet uit het oog verloren worden. De evaluatie van de maximumfacturen, en de maatregelen die in de rand daarvan werden genomen, zouden moeten worden aangegrepen om de trucs die de scholen uit de kast halen om ze te omzeilen aan te pakken in plaats van het systeem van maximumfacturen af te schaffen.

De maximumfacturen zijn absoluut nodig om de stijgende kosten in het onderwijs onder controle te krijgen. Voor vele gezinnen in armoede zijn de schoolfacturen niet meer betaalbaar. De schoolkeuze voor deze gezinnen werd meer en meer een keuze tussen een betaalbare en een niet betaalbare school. Het gelijke kansenbeleid in Vlaanderen is er net op gericht om dit te doorbreken. Een betaalbaar onderwijs is echter niet enkel een dagelijkse kopzorg van de gezinnen in armoede, maar ook vele middenklasse gezinnen weten niet altijd hoe ze de schoolfactuur moeten betalen. Een betaalbaar onderwijs gaat iedereen aan.

Een betaalbaar onderwijs gaat tenslotte ook over de niet zichtbare kosten zoals de pc, internetaansluiting, zwemgerief, de boekentas, de kledij-om-erbij-te-horen, de wandelschoenen of skibril voor de meerdaagse uitstap. Ter herinnering, dit zit niet in de maximumfacturen.

Uiteindelijk is de introductie van de maximumfacturen ook in het belang van de scholen, want als gevolg van de moeilijkheden die meer en meer gezinnen ervaren om de schoolfactuur te betalen, worden zij meer en meer geconfronteerd met een stijgend aantal onbetaalde facturen. De maximumfacturen dienen ervoor dat de financiële lat voor alle scholen even hoog, of even laag ligt, het is maar zoals je het bekijkt. Goede voorbeelden van scholen blijven onder het bedrag van deze maximumfacturen. Het zijn tenslotte 'maximum'facturen. Hoe lager de schoolfactuur is, hoe groter de kans dat de gezinnen erin slagen ze te betalen, hoe minder de school een schuldenput van onbetaalde facturen moet torsen. Om over de inzet van incassobureaus te zwijgen. Zo doende kent de maximumfacturen alleen maar winnaars.

Of zou moeten kennen.

Een schoolbeleid gericht om de kosten onder controle te houden moet net een aanzet zijn om het hele schoolgebeuren waaronder de uitstappen, de sportdagen of zelfs de schoolfoto's in vraag mogen worden gesteld. Daarom niet afgeschaft, maar mag de aanzet zijn tot meer creativiteit. Een betaalbaar schoolbeleid is op de eerste plaats een teamgebeuren. Een betaalbaar schoolbeleid vraagt binnen de scholen de creatie van een denk- of werkgroep die een proces op gang zetten om de schoolkosten onder de loep te nemen, maatregelen te bedenken en om het elk schooljaar beter te doen. Het onkostenverhaal is een verhaal van alle leerkrachten, zelfs van het administratief personeel wat betreft de communicatie rond de facturen en natuurlijk van de directie. Scholen kunnen al dan niet binnen de scholengemeenschap samenwerken, ook kunnen de scholen in het kader van het flankerend onderwijsbeleid samenwerken met de lokale besturen om de kosten te drukken. Uitstappen kunnen lokaal gebeuren met de fiets of een sportdag kan doorgaan in het bos vlakbij in plaats van een dure indoorsport veraf. De leerlingen amuseren zich evengoed. Een betaalbare en creatieve school gaat alle leerlingen aan.

Wanneer de maximumfacturen geëvalueerd worden moet dit volgens het Vlaams Netwerk leiden tot het aanpakken van de scholen die de maximumfactuur omzeilen. Er zijn scholen die kosten aanrekenen waarvan de administratie volledig buiten het systeem van maximumfacturen wordt gehouden. De extra werkingsmiddelen die de scholen van de minister ontvangen worden niet altijd ingezet waarvoor zij bedoeld zijn, namelijk de leerlingen. Wanneer scholen te weinig werkingsmiddelen hebben voor de infrastructuur of voor de energiefactuur dan moet deze discussie eerlijk verlopen, en moet dit dus buiten de discussie van de maximumfacturen gehouden worden.

Tenslotte vindt het Vlaams Netwerk niet alleen dat de minister van onderwijs niet mag toegeven aan de druk van enkele scholen, maar ook dat hij nog meer kan doen om het onderwijs voor de gezinnen, op de eerste plaats de gezinnen in armoede, betaalbaar te houden. Hij kan de schooltoelagen automatisch maken want nog te veel

gezinnen schrikken af van de administratie van een aanvraag, lopen verloren in de procedure of zijn niet op de hoogte dat ze in aanmerking komen. Ook moeten de bedragen voor de armste gezinnen omhoog, want voor een gezin waar elke euro twee keer gedraaid moet worden zijn niet alle niet-zichtbare schoolkosten gedekt door de schooltoelage.

Het Vlaams Netwerk blijft hopen dat in dit debat ook de stem van gezinnen in armoede blijft gehoord worden. Desondanks blijven de maximumfacturen in het basisonderwijs essentieel voor gezinnen in armoede.